

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča gg. duhovnikom:

Dr. Joseph Penz: Kinder-Ansprachen, kart. Din 40.—

Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, kart. Din 32.—

Alfons Heun: Altar und Leben, kart. Din 32.—

Keller: Salve Regina, Muttergottespredigten, kart. Din 54.—

Dr. Adalbert Brenninkmeyer: Stunden der Einkehr, kart. Din 30.—

Schnettler: Christ und die Rätsel des Lebens, broš. Din 100.—

Nikolussi: Volkskanzel-Skizzen und Material für Sonn- und Festtagspredigten, kart. Din 56.—

Coodier: Jezus Christus als Mensch unter Menschen, kart. Din 100.—

vitje prapora »Podmladka Jadranske Straže« na ljudski šoli, se je zbralo veliko ljudi iz bližnjih in daljnih krajev. Gasilci so v uniformah prisostvovali temu slovesnemu razvijanju prapora pod vodstvom svojega poveljnika g. Stefana Gjerkeča, poštarja v Turnišču. Zastavo je blagoslovil vlč. g. dekan Ivan Jerič, ki je imel tudi krasen nagovor na šolsko mladino. Prišlo je tudi veliko ljudi iz Lendave, med njimi zastopniki civilnih in prosvetnih oblasti, med drugimi g. dr. Kartin, srezki načelnik lendavskega sreza, g. Mikuž, šolski nadzornik, g. dr. Peterlin Makso, notar, g. Peternel, šolski upravitelj dugoveške ljudske šole. Gospod Peternel je v krasnih in vzvišenih besedah predočil našim šolarjem lepo Jadransko morje. Med drugim je omenil svoje veliko veselje, da je prav podmladek Jadranske Straže v Turnišču stopil na čelo vseh stražarjev v našem srezu s tem, da je kot prvi razvil prapor,

ki naj vedno gori v srcih mladine kot živa iskra za obrambo našega lepega in prelestnega Jadranskega morja. Zastavi sta kumovala g. Josip Rous, trgovec v Turnišču, in gospa Litropova, soproga našega priljubljenega občinskega predsednika g. Št. Litropa. Kot zastavonoša je fungiral učitelj g. A. Babič. Z lepimi in iskrenimi besedami se je zahvalil na koncu slovesnosti g. Štefan Litrop, predsednik turniške občine, vsem zastopnikom civilne in prosvetne oblasti za udeležbo na tej lepi proslavi, posebno pa še vlč. g. dekanu Ivanu Jeriču, da je z aktom blagoslovitve vtil našim šolarjem in ljudstvu tako velika domoljubna čustva in zanimanje za naše lepo morje, za divno Adrijo. Po govoru g. Litropa je bila slovesnost zaključena in so se vsi udeleženci razšli veselih src na svoje domove. Šolski mladini in njenemu delavnemu čitelstvu iskreno čestitamo k temu lepemu prazniku, ki so nam ga pripravili! Upajmo, da bodo kmalu tudi še druge šole sledile vzgledu naših podmladkarjev Jadranske Straže. Ob tej priliki bi pa še sprožili le eno zelo važno misel: Ali ne bi bilo mogoče že za drugo leto organizirati velik izlet naših podmladkarjev na Jadransko morje? S tem bi ne samo povzdignili smisel za delo Jadranske Straže, temveč bi tudi v mladini zbudili veliko spoštovanje in ljubezen do naše lepe in mile domovine. Prosimo šolska upraviteljstva, da začnejo o tem razmišljati! — Kruta smrt je zopet upihnila eno mlado življenje. Sedaj je posegla po mladi ženi in materi in jo vzela raelemu otroku in žalujočemu soprogu. Zelko Marija, po domače Petrekova, se je poročila komaj pred 16 meseci. Kmalu po rojstvu otroka je začela bolehati za jetiko. Iskala je pomoči pri zdravnikih, celo na Golniku je bila, toda pomoči ni bilo več. Počasi je hiralala in po šestih mesecih težke in mučne bolezni za vedno zatšnila svoje trudne oči. Pogreba, ki se je vršil dne 12. junija popoldne, se je udeležilo veliko število ljudi, ki so vsi žalostno hodili za pogrebom. Pokojni Mici naj poplača Vsemogočen njeno veliko trpljenje v boleznih in naj ji sveti večna luč! Žalujočemu soprogu in materi pokojnice naše iskreno sožalje!

Lendava. G. Janez Lenček, občinski tajnik lendavske občine, je močno zbolel. Bil je v

Ormožu in ko se je vračal z vlakom domov, so ga prijete močne bolečine. Takoj po prihodu v Lendavo je iskal zdravniško pomoč pri g. dr. Lipnjaku. Toda pomagati mu ni mogel. Pač pa je g. dr. Lipnjak prepeljal z avtom g. Lenčeka v Čakovec v bolnico, kjer so mu v zadnjem trenutku pomagali, da ni podlegel bolezni. Upanje je, da bo g. Lenček kmalu zapustil bolnico, kar mu prav iz srca želijo vsi njegovi znanci in prijatelji, saj je po svojem humorju in družabnosti v par mesecih, kar slušbuje v Lendavi, postal vsesplošno zelo priljubljen.

Naše vasi in prenočišča. Če že hočemo govoriti o tem, kar mislim pod naslovom, moramo priznati, da ima naš lendavski srez samo v dveh občinah sobe za tujce in sicer v Lendavi in v Beltincih. Veekakor se večkrat zgodi, da pride več ljudi in na žalost morajo potem, namesto da bi ostali, kjer se mudijo, oditi kam drugam. Zato bi bilo zelo nujno, da se otvorijo v par mestih, kakor v Turnišču in Dobrovniku, sobe za tujce, kajti le pod tem pogojem bomo lahko govorili o tujskem prometu in delali propagando za naše kraje od strani izletnikov. Kdor to opazuje, bode sam presodil, da je ta nedostatek treba odpraviti. — Opazovalec.

Polana. Pri nas se je ponesrečil mali otrok, ki je po neprevidnosti padel in bi skoro utonil. Še pravočasno so ga opazili, spravili vodo iz njega in ga rešili.

Na avharistični kongres v Ljubljani gremo dne 28. junija s prvim jutranjim vlakom. S tem vlakom gre tudi godba iz Črensovec. Lepo bi bilo, če bi vsi skupaj potovali. Če pa ima kdo kak vzrok, lahko gre s katerikoli vlakom, stane enako.

Tri nove sv. maše bodo v naši Krajini dne 14. julija t. l. in sicer bodo peli nove sv. maše gg.: Camplin Ivan v Bogojini (pridigar domači g. župnik Hauko), Skraban Janko v Soboti (pridigar g. Šoštarec Alojzij, kaplan pri Sv. Trojici), in Zelko Ivan v Črensovcih (pridigar g. Bakan Štefan, župnik v Lendavi).

Širite „Slov. gospodarja!“

več krajih postavljali strelišča in kolikor mi je znano ter sem povzel iz časnikov, so uspehi bili večinoma dobri. Seveda, kjer stoji daleč okrog samo eno strelišče, tam ni mogoče, da bi se pri hudih nevihtah kaj opravilo. Morala bi pač stati taka strelišča v nevarnih, toči podvrženih krajih po tisoč metrov narazen in začeti bi se moralo streljati o pravem času, ko se od daleč sliši prvi grom, četudi nad streliščem še sije solnce.

Veliko bolj ko pri nas so se streljanja oprijeli v Italiji, kjer so zlasti v zgornji Italiji, okoli Vicence, Verone, Benetk itd. v poslednjih dveh letih postavili nad 2000 strelišč. Seveda so to lažje storili kakor pri nas, kjer mora posamezni posestnik vse stroške nositi in smodnik drago plačevati. Na Italijanskem je vlada dajala podpore za napravljanje takih strelišč in v ta namen smodnik prepustila za 13 krajcarjev en kg, pri tem, ko smo ga mi morali plačevati po 45 do 50 krajcarjev.

Kako se na Italijanskem zanimajo za to stvar, je pokazal veliki shod v Kasali, kjer se je dne 8. novembra 1899 zbralo nad 600 udeležencev posvetnega in duhovskega stanu, da so se posvetovali, kako bi

bilo najbolj urediti tako streljanje. Vlada je poslala svojega zastopnika in opetovano zatrdila, da bo podpirala vsako tako podjetje. Prišli so tudi zastopniki sosednih dežel, posebno iz Francoskega, le iz Avstrije, kjer smo vendar prvi začeli s streljanjem, ni bilo nobenega vladnega zastopnika in sta bila navzoča le dva gospoda iz Štajerskega.

Eden od teh gospodov je poročal o štajerskih streliščih, kolikor mu je bilo o tem znano. Povedal je, da imamo na Štajerskem 35 tisoč hektarov vinogradov, na katerih priraste do 800 tisoč hektolitrov vina v vrednosti 7½ milijona goldinarjev. Od teh vinogradov so najbolj toči podvrženi oni v Slovenskih goricah, v radgonskem, ptujskem in ljutomerskem okraju. Odkar so leta 1896 pri Slov. Bistrici postavili strelišča, so jih tudi drugod jeli posnemati in je lani bilo okoli Gradca 13 strelišč, v obližju katerih ni padala toča. Okoli Maribora je že nad 100 strelišč in tu se je leta 1898 zgodilo, da 6. avgusta, ko so preko Pohorja zaporedoma drevile hude nevihte iz jugozapada proti severo-vzhodu, na mnogih streliščih niso streljali zaradi raznih zaprek in je toča tam hudo potolkla. Profesor Prohaska iz Gradca, ki vsako leto

600 zarok

in 32 zakonskih zvez je bilanca belgijske puštolovke Adriene Mac Slean, katero je ugotovila pred kratkem njujorška policija.

Nekaj o japonskih zdravnikih.

Na Japonskem je okrog 50 tisoč zdravnikov. Od teh je priznan naslov doktorja vsega zdravstva 6600 zdravnikom. 0% vseh japonskih zdravnikov, torej krog 3000, je žensk. Med zdravnicami je le 7 doktoric.

Komaj 1 cm dolga

rdeča gozdna mravlja gradi iz smrekovih ter jelkinih igel in raznega drugega materiala 2 m visoka mravljišča. Njena stavba presega dolžino mravlje 200-krat. V severni Avstra-